

اذکاری که صبح و شام گفته می شود

شركاء التنفيذ:



المحتوى الإسلامي



رواد الترجمة



جمعية الریوة



دار الإسلام

یتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.



Telephone: +966114454900



ceo@rabwah.sa



P.O.BOX: 29465



RIYADH: 11557



www.islamhouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

﴿الْم ۱﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۳﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۴﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن
رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵﴾ [البقرة: 1-5]

(الم): الله متعال معنی آن را بهتر می دانند.

در این کتاب که راهنما و هدایتگر پر هیزگاران است، هیچ شک و تردیدی وجود ندارد. همان کسانی که به غیب ایمان دارند، و نماز را برپا می‌دارند، و از آنچه به آنان روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند؛ و آن کسانی که به آنچه بر تو و [بر پیامبران] پیش از تو نازل شده است ایمان می‌آورند، و به روز رستاخیز یقین دارند. همانان از جانب پروردگارشان از هدایت برخوردارند، و رستگاران [واقعی] همین‌ها هستند. آیت 1-5 - البقرة.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: 255]

الله که جز او معبود برحق نیست، زنده و برپادارنده است، نه خواب سبک او را فرو می‌گیرد و نه خواب گران، آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن اوست. کیست آن کس که جز به اذن او در

پیشگاهش شفاعت کند، آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند، و به چیزی از علم او جز به آنچه خواهد احاطه نمی یابند. کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ.

آیت کرسی 255. البقرة

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أُكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾﴾ [البقرة: 285-286]

رسول [الله] به آنچه از [سوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است، و مؤمنان [نیز] همگی به الله و فرشتگان و کتابها و پیامبرانش ایمان آورده‌اند؛ [و رسول و مؤمنان گفتند]: «میان هیچیک از پیامبرانش فرق نمی‌گذاریم [و به همه شان ایمان داریم]. و گفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آمرزش تو را [خواهانیم] و بازگشت [تمام امور] به سوی توست».

الله هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی‌کند. آنچه [از خوبی] به دست آورده است به سود اوست و آنچه [بدی] کسب کرده است به زیان اوست. [پیامبران و مؤمنان گفتند]: «پروردگارا، اگر فراموش یا

خطا کردیم، ما را بازخواست نکن. پروردگارا، بار گران [و تکلیف سنگین] بر [دوش] ما مگذار؛ چنان که آن را [به مجازات گناه و سرکشی،] بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، آنچه که تاب تحملش را نداریم بر [دوش] ما مگذار و از ما درگذر و ما را بیامرز و به ما رحم کن. تو یار [و کارساز] ماهستی؛ پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.» 285-286 آیت البقرة

﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۳﴾﴾ [غافر: 1-3]

(ح م *

نزول [این] کتاب از سوی الله شکست ناپذیر داناست. [پروردگاری که] آمرزنده گناه و توبه پذیر، سخت کيفر و نعمت بخش است؛ هیچ معبودی [به حق] جز او نیست و بازگشت [همه] به سوی اوست. 1-3 آیه. غافر.

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿۲۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ
الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾﴾ [الحشر: 22-24]

اوست الله یکتایی که غیر او معبودی نیست، که عالم غیب و آشکار است، و اوست بخشنده و مهربان.

اوست الله که جز او معبودی نیست همان فرمانروای پاک سلامت [بخش و] مؤمن [به حقیقت حقه خود که] نگهبان عزیز جبار [و] متکبر [است] پاک است الله از آنچه [با او] شریک می گردانند. او الله است که معبودی [راستین] جز او نیست؛ دانای غیب و آشکار است؛ او بخشنده مهربان است. 22-24 آیه الحشر.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: 1]

بگو، الله یک است

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ [الفلق: 1]

بگو پناه میبرم به پروردگار سپیده دم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ [الناس: 1]

بگو پناه می برم به پروردگار مردم.

خواندن هر سوره سه مرتبه.

«أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق»

پناه می برم به کلمه های کامل الله از شر آنچه آفریده است.

سه مرتبه

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

به نام الله که با نام او در زمین و آسمان هیچ چیزی ضرر نمی رساند
و او شنوا و داناست.

سه مرتبه

«رضيت بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبيًّا»

من راضی هستم که الله پروردگار(من) است، اسلام دین (من)
است، و محمد صلی الله علیه و آله و سلم پیامبر (الله) است.

سه مرتبه

«أصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحده لا شريك

له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير. رب أسألك خير ما في هذا

اليوم وخير ما بعده. وأعوذ بك من شر ما في هذا اليوم ومن شر ما بعده.

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

وعذاب القبر»

صبح کردیم و تمام جهان برای الله متعال صبح کرد، و ثنا و صفت

بر الله متعال است، معبودی برحق جز الله نیست، او یکی است و

شریکی ندارد، تمام سلطنت از آن اوست و حمد از آن اوست و او بر

هر چیزی تواناست. پروردگارا من از تو خیر این روز را می خواهم،

و خیر آنچه را که در پی آن است، و از شر امروز و بدی های آن به

تو پناه میبرم و از شر آنچه در پی آن است. پروردگارا من از تنبلی و
ضعیفی و کهنسالی به تو پناه می برم و از عذاب آتش و عذاب قبر به
تو پناه می برم.

و در وقت شام می گوید:

«أَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ»

ما بیگانه کردیم و تمام جهان به الله متعال شام کرد. و می
گوید: پروردگارا، خیر این شب را از تو می خواهیم. تا آخر به جای:
(أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ) و به جای (هَذَا الْيَوْمَ) . یعنی در شام به جای
(أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ) اَمْسِينَا و اَمْسَى الْمَلِكُ می گوید، و به جای (هَذَا
الْيَوْمَ) هذه الليلة می گوید.

«اللَّهُمَّ بَكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسِينَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

بار الها، به امر تو صبح کردیم، و شام نمودیم، و به امر تو زندگی
کرده و می میریم، و بازگشت همه بسوی تو است.

و در شام می گوید:

«اللَّهُمَّ بَكَ أَمْسِينَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَمُوتُ وَبِكَ نَحْيَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

بار الها، به امر تو شام نمودیم، و به امر تو زندگی کرده و می
میریم، و بازگشت بسوی توست.

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمَنْكَ وَحْدَكَ لَا

شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

پروردگارا! هر نعمتی که به من روی کرد و هر نعمت دیگری که به هر یک از مخلوقات روی می کند از توست، تو شریکی در نداری، پس حمد و سپاس مخصوص تو است.

و در شام می گوید:

«مأمسی بی»

«اللهم إني أصبحت في نعمة وعافية وستر. فأتم نعمتك عليّ وعافيتك

وسترك في الدنيا والآخرة»

الهی من در فضل و سلامتی و امان صبح کردم، پس نعمتت را بر من و سلامتی خود و حفظت را در دنیا و آخرت کامل فرما.

سه بار خوانده شود در شام می گوید:

«اللهم إني أمسيت...»

پروردگارا من بیگانه کردم تا آخر.

«اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن. وأعوذ بك من العجز والكسل.

وأعوذ بك من الجبن والبخل. وأعوذ بك من غلبة الدين ومن قهر الرجال»

خدایا از غم و اندوه به تو پناه می برم، و از ناتوانی و تنبلی به تو پناه می برم، و از ترس و بخل به تو پناه می برم، و از اینکه قرض بر من غلبه کند، و از قهر مردان به تو پناه می برم.

«اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة. اللهم إني أسألك العفو
والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي. اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي. اللهم
احفظني من بين يديّ ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي. وأعوذ
بعظمتك أن أُغتال من تحتي»

الهي! عفو و عافيت دنيا و آخرت را از تو می‌خواهم. بار الها! عفو
و عافيت دين، دنيا، خانواده و مالم را از تو مسألت می‌نمایم. بار الها!
عیوب مرا بپوشان، و ترس مرا به امان مبدّل ساز. الهي! مرا از
پیشرو، و پشت سر، و سمت راست و سمت چپ و از سمت بالا،
محافظت بفرما، و به بزرگی و عظمت تو پناه می‌برم از اینکه بطور
ناگهانی از طرف پایین ترور شوم.

«اللهم أنت ربّي لا إله إلا أنت. خلقتني وأنا عبدك. وأنا على عهدك
ووعدك ما استطعت. أعوذ بك من شر ما صنعت. أبوء لك بنعمتك علي.
وأبوء بذنبي. فاغفر لي. فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت»

الهي، تو پروردگار من هستی، و نیست معبود برحق جز تو، تو مرا
آفریده‌ای و من بنده تو هستم، و من بر عهد و پیمان تو به قدر توان
پای بندم، از شرّ آنچه که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم، و هم بر لطف
و نعمتی که تو در حق من داشته‌ای، و هم بر گناه خودم اعتراف دارم،
پس مرا بیامرزد؛ زیرا گناهان را جز تو کسی نمی‌آمرزد.

«اللهم فاطر السماوات والأرض. عالم الغيب والشهادة. ربّ كل شيء ومليّكه. أشهد أن لا إله إلا أنت. أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجره إلى مسلم»

الهی، ای آفریدگار آسمان‌ها و زمین، داننده نهان و آشکار، پروردگار و مالک همه چیز، گواهی می‌دهم که هیچ معبود راستینی جز تو نیست و از شرّ نفس خودم، و از شرّ شیطان، و از این‌که شیطان مرا به شرک اندازد، به تو پناه می‌آورم، و از این‌که در حق خودم مرتکب بدی شوم یا به مسلمان دیگری بدی برسانم به تو پناه می‌آورم.

«اللهم إني أصبحت أشهدك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وانبیاءك

وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمداً عبدك ورسولك»

الهی! من در این صبح‌گاه، تو را و حاملان عرش تو را، و تمام فرشتگان تو را، و پیامبران تو را، و همه مخلوقات تو را گواه می‌گیرم بر این‌که تو الله هستی، نیست معبود برحق جز تو، و محمد بنده و فرستاده تو است.

و در شامگاه‌اللهم

«اللهم إني أمسيت...»

پروردگارا من بیگاه کردم تا آخر (چهار مرتبه بخواند)

«لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد. وهو على كل شيء

قدير»

نیست معبود برحق جز الله یکتا، او شریکی ندارد، سلطنت از آن اوست و ستایش از آن اوست و او بر هر چیزی تواناست.

(صد بار بخواند) صبح و شام

«حسبی الله لا إله إلا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظيم»

الله برای من کافی است، و هیچ معبودی [راستین] جز او نیست، من تنها بر او توکل نمودم، و او پروردگار [و صاحب] عرش بزرگ است.

(هفت بار بخواند)

«حسبی الله وكفی. سمع الله لمن دعاء لیس وراء الله مرمی»

الله مرا کافی و بس است، الله دعاء دعا کنندگان را می شنود، مقصد پشت سر الله نیست (که برای دعا طلب شود)

«سبحان الله وبحمده»

(صد بار خوانده شود) در صبح و شامگاه، و یا در هر دو اوقات.

«أستغفر الله وأتوب إليه»

آمرزش می‌خواهم از الله و به او باز می‌گردم.

(صد بار خوانده شود)

این همان چیزی است که نوشتن اش میسر گردید، از الله متعال بهره مندی آن را می‌خواهم.

نوشته محمد الصالح العثیمین به تاریخ 1418/1/20 هـ.ق.